

i Stedet for at leve af Kapitalen. Men Sagen er ikke vokset de paagældende over Hovedet. Sagen staar saaledes, at man nu i Vinter igen kan begynde paa Bespisningen med det selv samme Haab om et godt Udbytte, som man har haft de foregaaende Vintre. Disse Oplysninger ere komne til mig i Gaar fra en af de Damer, som staa i Spidsen for Bespisningen. Man har under Forbehold af, at Kommunen vil stille sig paa velvillig Maade som hidtil — et Punkt, som jeg senere skal komme lidt nærmere tilbage til — det Haab, at man i Aar vil kunne bespise Børnene som hidtil. Nu maa det anføres, at man her i Kjøbenhavn bespiser $\frac{1}{7}$ af Skolebørnene, ikke mere, og tillige, at de kun bespises hveranden Dag. Hvis man vil lægge en Hverdagsbespising til Grund og holde sig til den samme Syvendedel af Skolebørnene, vil der for de angivne 4 Maaneders Skoledage udfordres et Beløb af noget over 70,000 Kr. For Landets Vedkommende skal jeg holde mig til den Statistik, den ærede Ordfører fremdrøg, nemlig et Beløb af 800,000 Kr. aarlig, hvoraf altsaa de 400,000 Kr. falde paa Statskassen; men dermed er Sagen ikke endt. Der vil komme Byggeforetager til paa ikke faa Steder. Saaledes vil Kjøbenhavns Kommune faa meget store Ekstraudgifter, thi det er aldeles givet, at de nuværende Spiselokaler i Skolekældrene ikke kunne benyttes, de ville langt fra være tilstrækkelige, saafremt denne Lov bliver vedtagen. Man vil af Hensyn til Timeplaner og af andre Grunde vanskelig kunne udstrække Bespisningen over en større Del af Dagen og lade Børnene bespise i Hold, og man vil aldeles ikke kunne ordne Sagen med den private Hjælp, som man nu har. Det vil være nødvendigt at ansætte Funktionærer dertil, som kunne tage hele denne Sag i deres Haand, naar den faar et saadant større Omfang, som her er paatænkt. Destuden kommer der andre Hensyn til. Det vil sikkert vise sig, naar vi faa en Lov, der gælder for hele Landet, at vi da ogsaa ville faa ministerielle Bestemmelser om, hvad Børnene skulle spise, og hvilke Ingredienser Maden skal laves af. For at faa det billigst muligt vil man maaske komme til Fællesindkøb af Ingredienserne

og Fordeling af dem rundt omkring i Kommuneskolerne. Kunde man bruge det ny Handelsdepartement dertil, fik det jo en jævn og rolig Beskæftigelse, som ikke i større Grad kunde skade Handelen, men det vilde vel nok vise sig, at dertil er Handelsdepartementet ikke særlig beregnet. Jeg tror derfor, at man kommer betydelig højere op med Udgifterne, og at Bekostningen for de enkelte Portioner, naar man gaar frem ad denne Vej, bliver dyrere, end den ærede Ordfører har beregnet. Sagen er nemlig den, at under de nuværende Forhold sætte de Damer, som gennemføre Sagen, en Ære i at gennemføre den saa økonomisk som muligt, for at de flest mulige Børn kunne blive bespiste, men denne Spore til Økonomi vil være falden noget bort, naar det bliver en Stats-sag, og man vil heller ikke kunne fortænke mange Lærere og Lærerkoner i, at de sige: Vi ville gerne arbejde med paa denne Sag, men vi ville have noget for vor Ulejlighed, thi det er en ikke ringe Ulejlighed, som her bliver paalagt os ad Lovens Vej. Vi ville derfor sikkert komme op til et noget højere Beløb end det angivne, og jeg vil henstille til den ærede Ordfører selv, om han tror, at det vilde være muligt at gennemføre en saadan Tanke paa et Tidspunkt, hvor Skattereformerne endnu staa hen i det blaa og ikke ere komne frem, og om det ikke var bedre at søge andre Veje for at naa til et Resultat. Jeg har det Haab, at det er muligt at komme et Skridt i Retning af, at hjælpe paa denne Sag, endnu inden denne Sæson er endt.

Med Hensyn til Enkelthederne i Lovforslaget skal jeg indskrænke mig til at omtale nogle faa af dem. I § 2 første Linje er der en Bestemmelse, som vistnok burde lyde ganske modsat. Der staar nemlig, at ubemidlede Forældre kunne fremsætte Krav om, at deres Børn skulle deltage i Bespisningen. Det vilde jeg finde var en højst uheldig Bestemmelse. Hvis det skulde være et Statsanliggende, maa Reglen netop være den, at alle ubemidlede have Adgang dertil, og at de, som ikke ønske at faa deres Børn gratis bespiste, kunne meddele det til Skolen. Alene af den Grund, at det er de mest skrivekyndige, at de ere mest vant til at omgaas Papir, Pen og